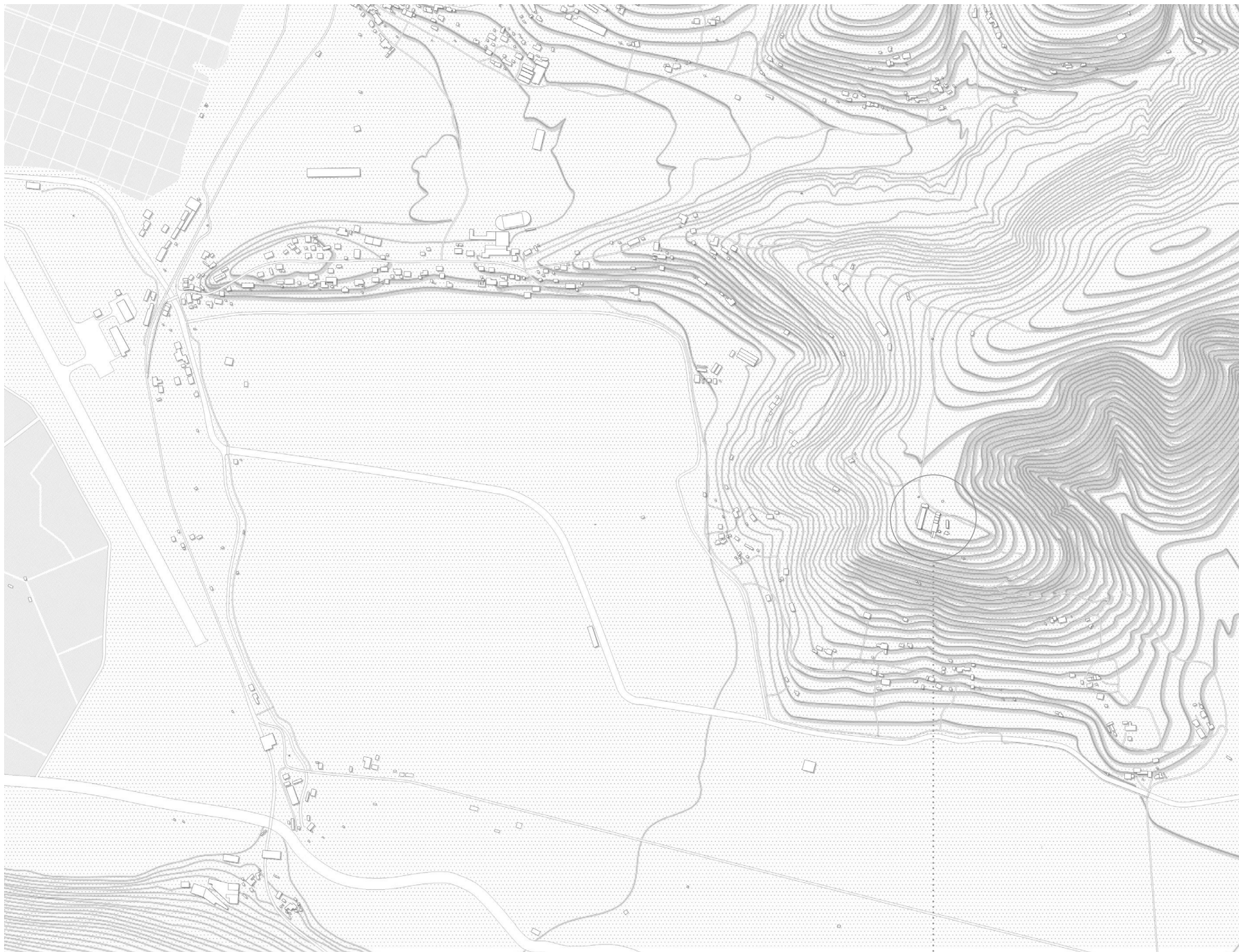

IZROČILO TIHE VZTRAJNOSTI

Idejna zasnova prenove samostana sv. Onofrija na Krogu

TOPOGRAFIJA SEČOVELJ

OBSTOJEČE STANJE M 1:500

Veronika Palčič

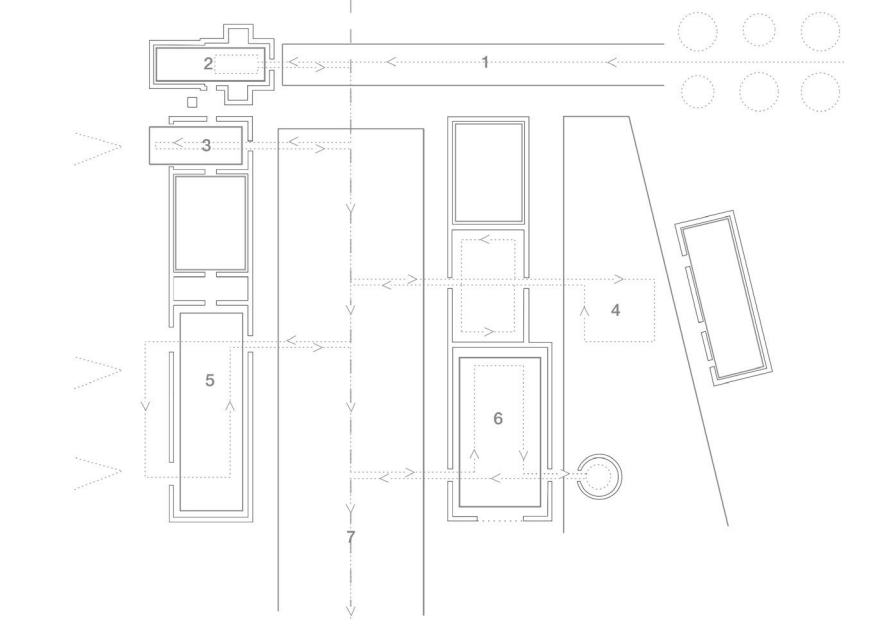
Mentor: prof. Maruša Zorec, univ. dipl. inž. arh.
Somentor: doc. Uroš Rustja, univ. dipl. inž. arh.

Odtujenost sodobnega človeka se kaže v njegovi nezmožnosti vztrajanja pri stvareh. Premišljene in tihe principe "starega človeka", ki je znal prisluhniti sebi, zemlji in ljudem, so zamenjale hitre rešitve, ki naše kraje spreminjajo v prostor generičnih podob, privlačnih samo še za fotoaparate turistov. Ob obali danes ne najdemo več prostora, ki bi docela utišal hrup in našo pozornost usmeril v pristno doživljanje "kot nekoč". V zaledju priobalnega vrveža še najdemo posamezne fragmente prostorov, ki nosijo zapuščeno tradicionalnega kmetijstva, starih obrti in atmosfer, ki nas morda še lahko ozdravijo brezčutja, vendar ti izginjajo.

Obalno zaledje čaka na pritek novih dejavnosti, vendar izključno tistih, ki jih tak prostor lahko prenese. Opuščen samostan sv. Onofrija na Krogu je edini samostan na slovenski Obali, ki se je, za razliko od ostalih, ki so se navezovali na morje, kot ključno agrarno središče navezoval na zaledje. Z vpeljavo nove, drugačne javne vsebine, ki se ne podvaja s tistimi v mestu, se lahko preko samostana zaledje priključi na pretirano razvit priobalni pas. Samostan na Krogu postane vstopna točka v podeželje, kjer se aktivno raziskuje prostor zaledja, njegove vrednote in zapuščina.

V novem središču za spoznavanje prostora zaledja se s pomočjo umetnosti in oživiljanja trajnostnih praks ohranja atmosfera tišine. Program manjšega merila se znotraj ruševine prilagaja letnim časom in različnim potrebam. Skozi bivanje, učenje in dobro prakso se vzpostavi model trajnostnega kreativnega procesa, ki je potreben za konkretno reševanje problema zamiranja zaledja, kjer se tradicionalne veščine nadgrajujejo z novim znanjem, nadaljujejo v potrebah novega časa in se lahko organizirano implementirajo v prakso tudi v drugih istrskih vaseh.

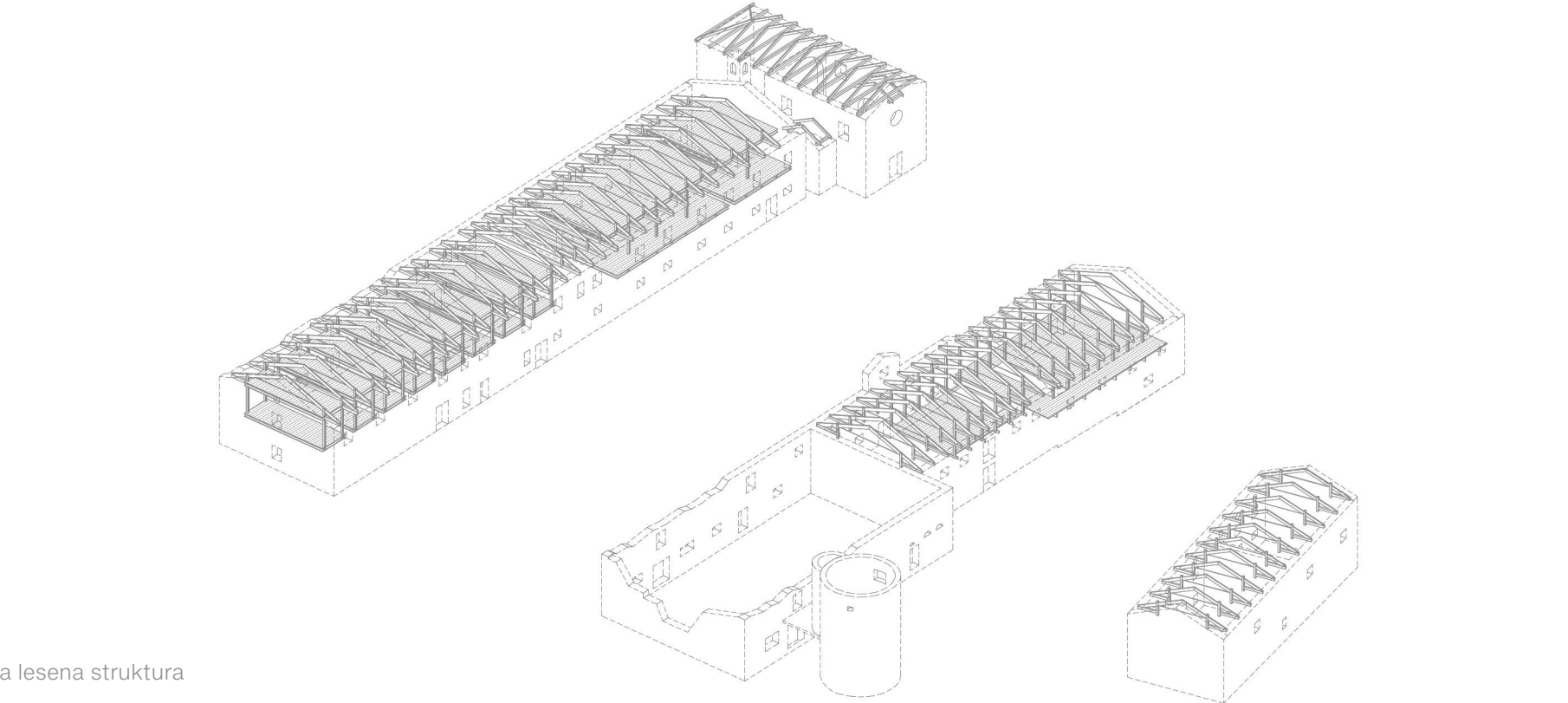
Koncept prenove temelji na ustvarjanju sedmih močnih atmosfer, ki se nizajo v osi glavnega dvorišča. Javni del samostana, ki ga definira nova doživljajska pot ostaja neogrevan in odprt za obiskovalce.

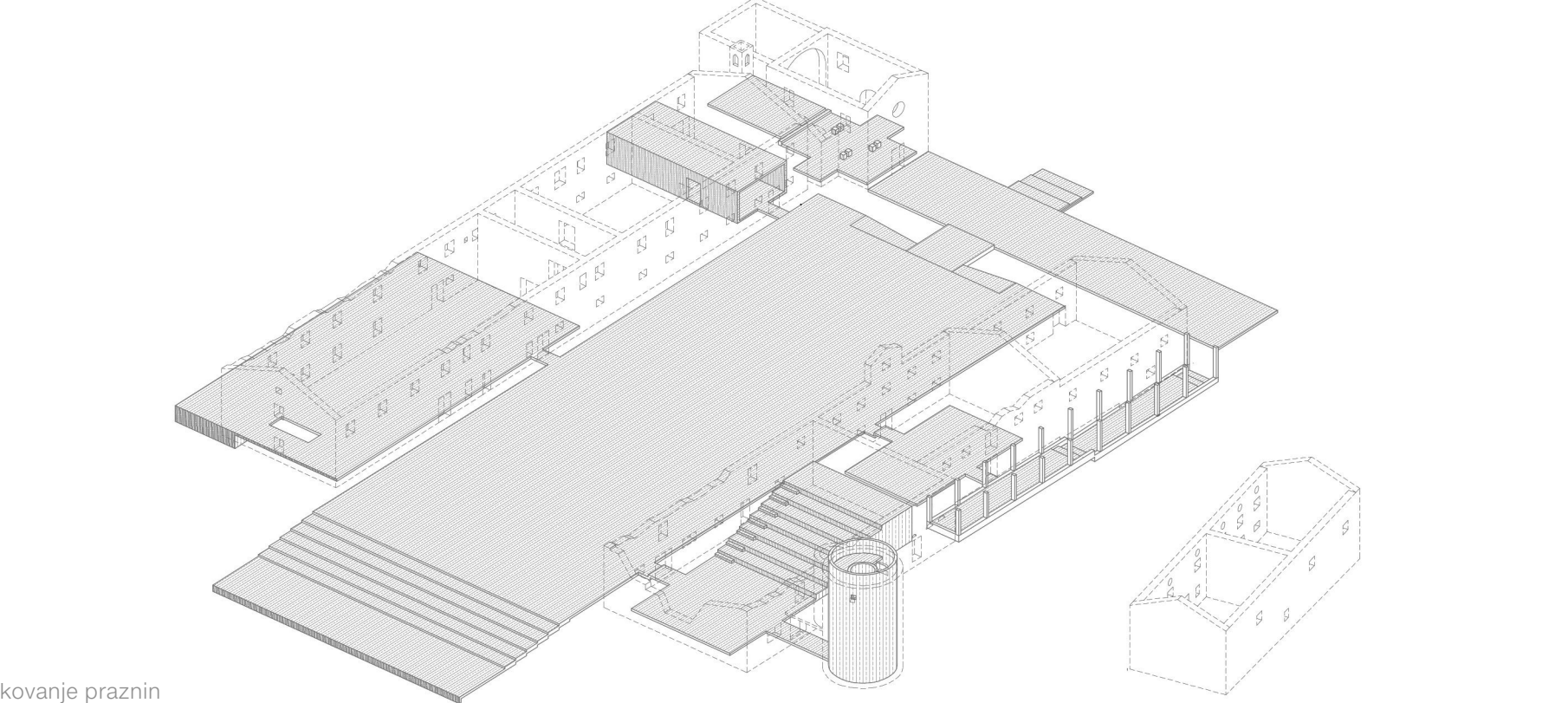
obstoječe stanje

utrujevanje obstoječega

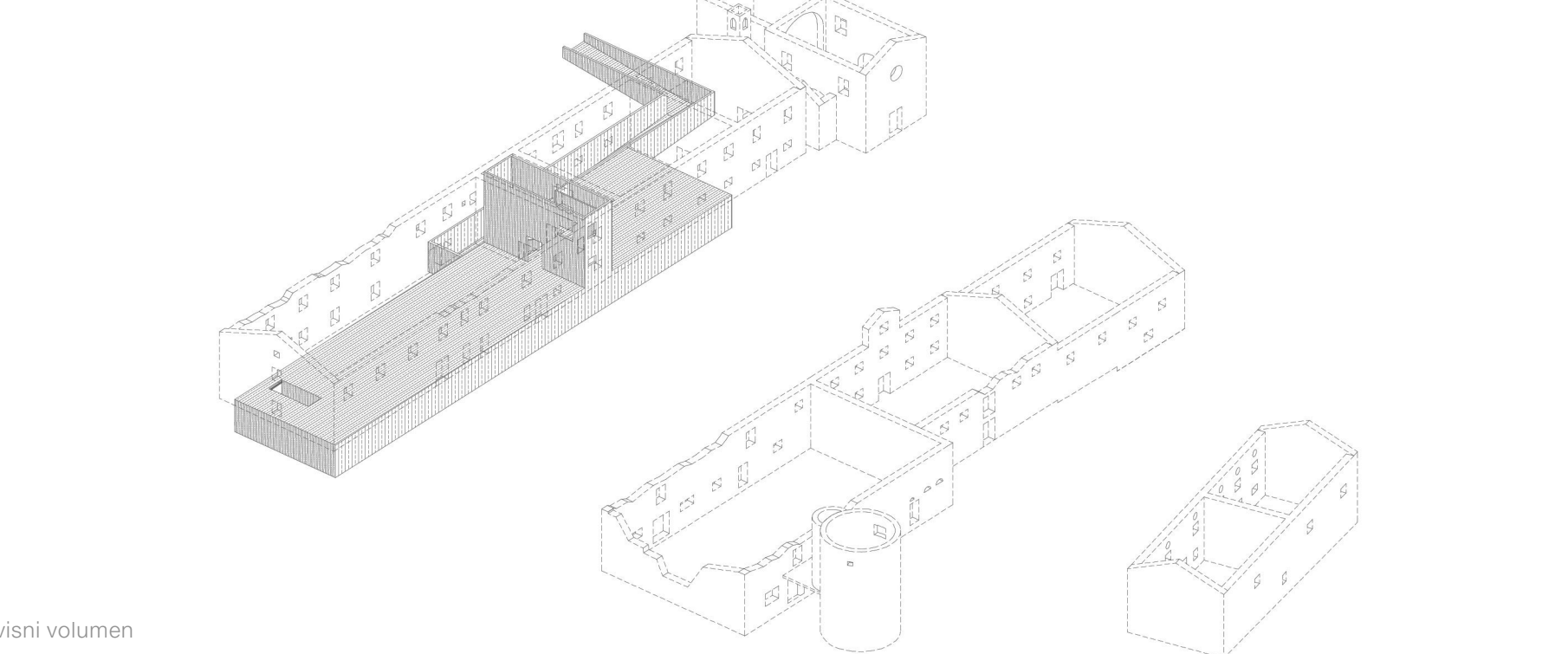
nova konstrukcija

nova lesena struktura

oblikovanje praznin

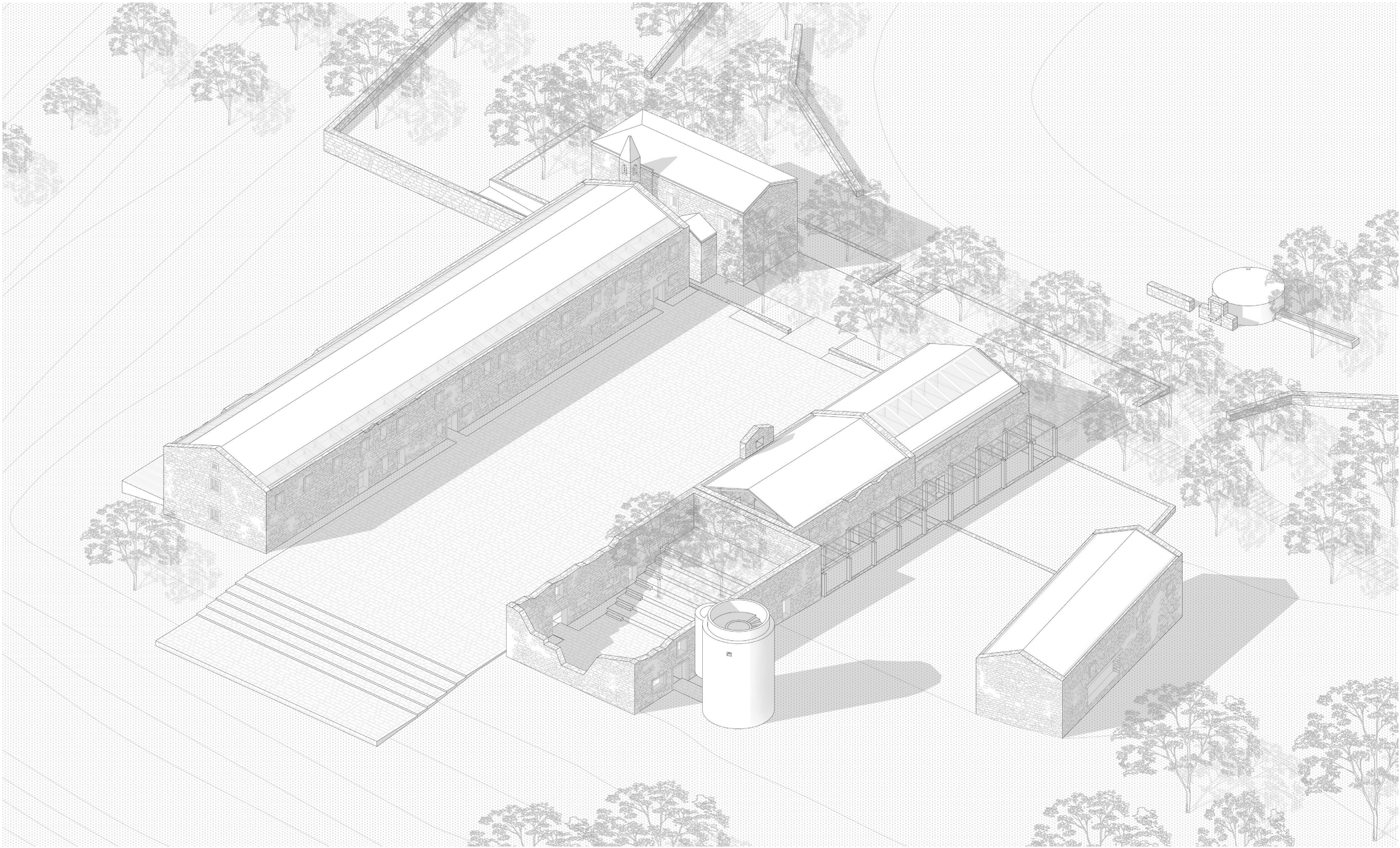
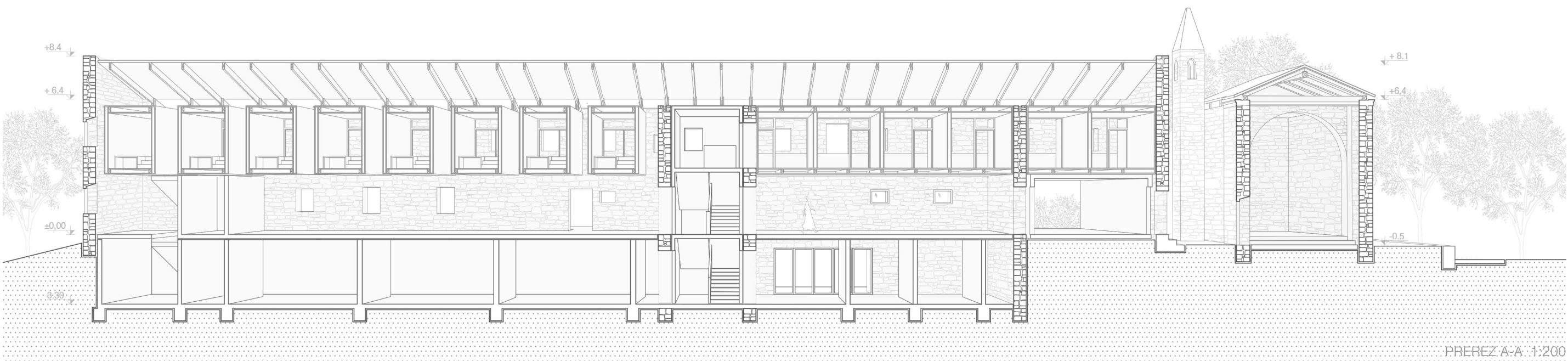
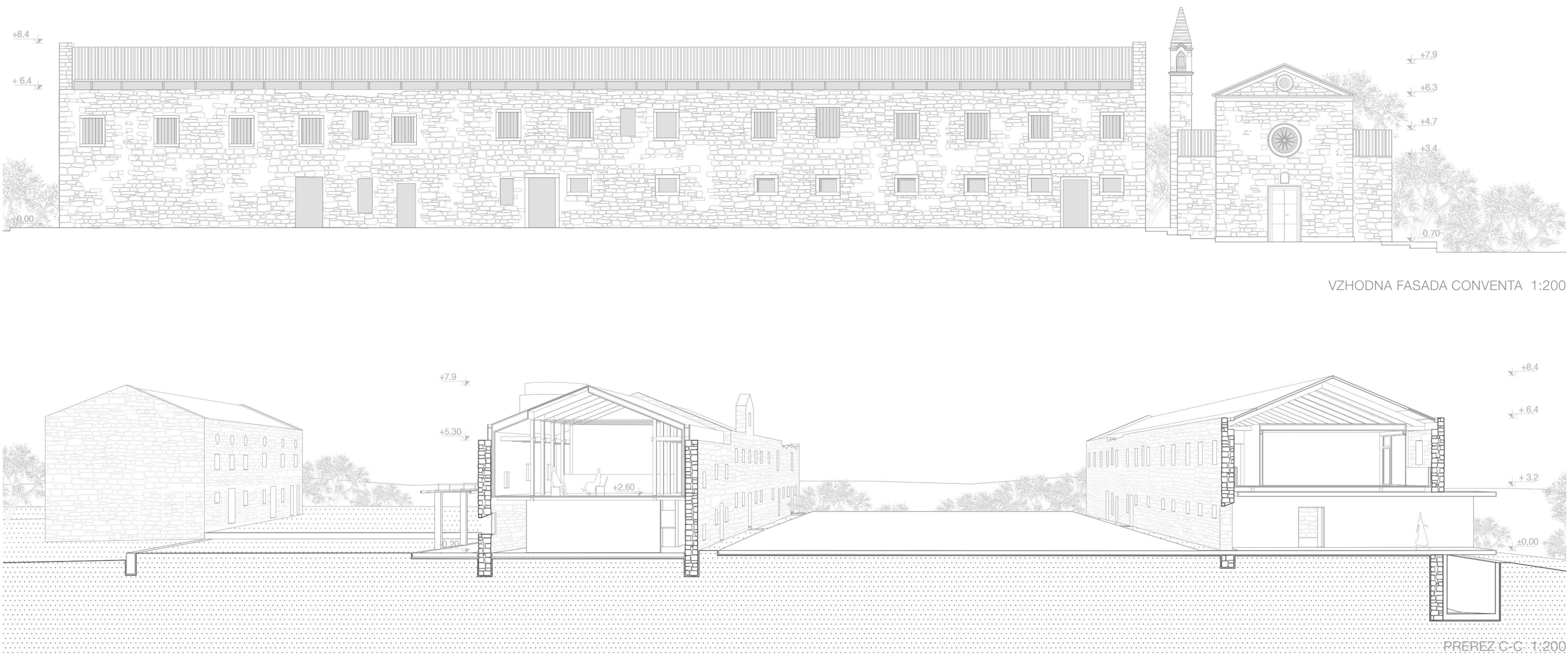
servisni volumen

Avla v prostoru nekdanje začasne kapele z uokvirjenim pogledom na Sečoveljske soline.

Nov tlak v cerkvi poudari pogled na dotrajane stene in strop.

Letna tribuna je vstavljena v lupino obstoječih sten.

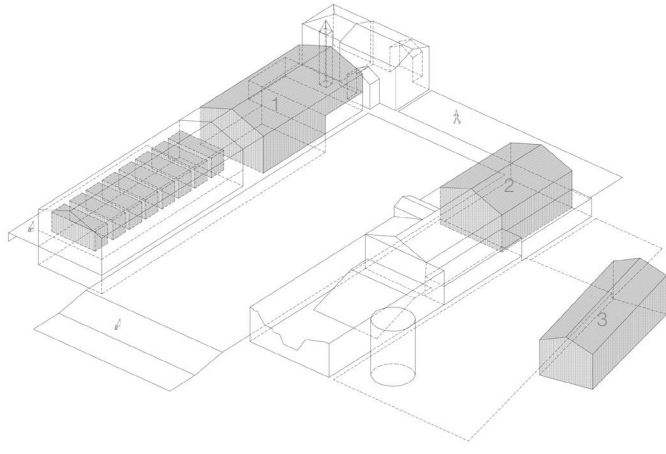
Pogled skozi porušeno južno steno nekdanjega gospodarskega poslopja.

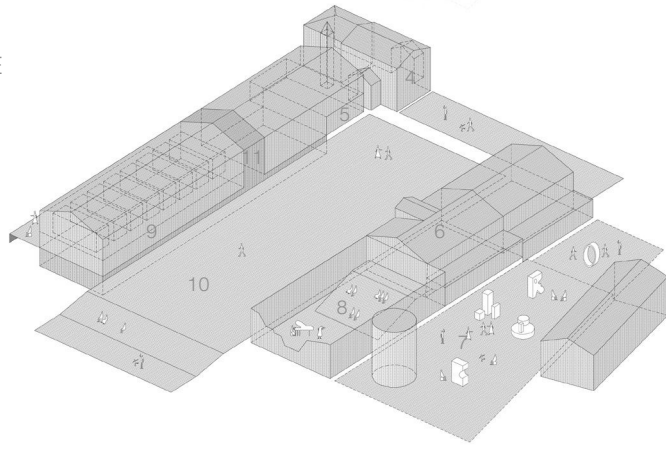
Prostor galerije z leseno strukturo, ki visi iz novega venca in se ne dotika starih zidov.

Programska zasnova samostana se v skladu s potrebami prilagaja spremembam letnih časov. V poletnih mesecih samostan napolni večje število uporabnikov. Uporabljajo se vsi deli samostana in odvijajo se večje prireditve. Pozimi se zgolj točkovno ogrevajo nekateri deli. Ogrevane so nastanitve z restavracijo za turistično dejavnost malega obsega ter del za lokalno skupnost z delavnicami. V tem času potekajo dejavnosti nižje intenzitete z manj zaposlenimi. Ostali deli samostana so pozimi prazni, kar omogoča izkušnjo tišine.

ZIMA

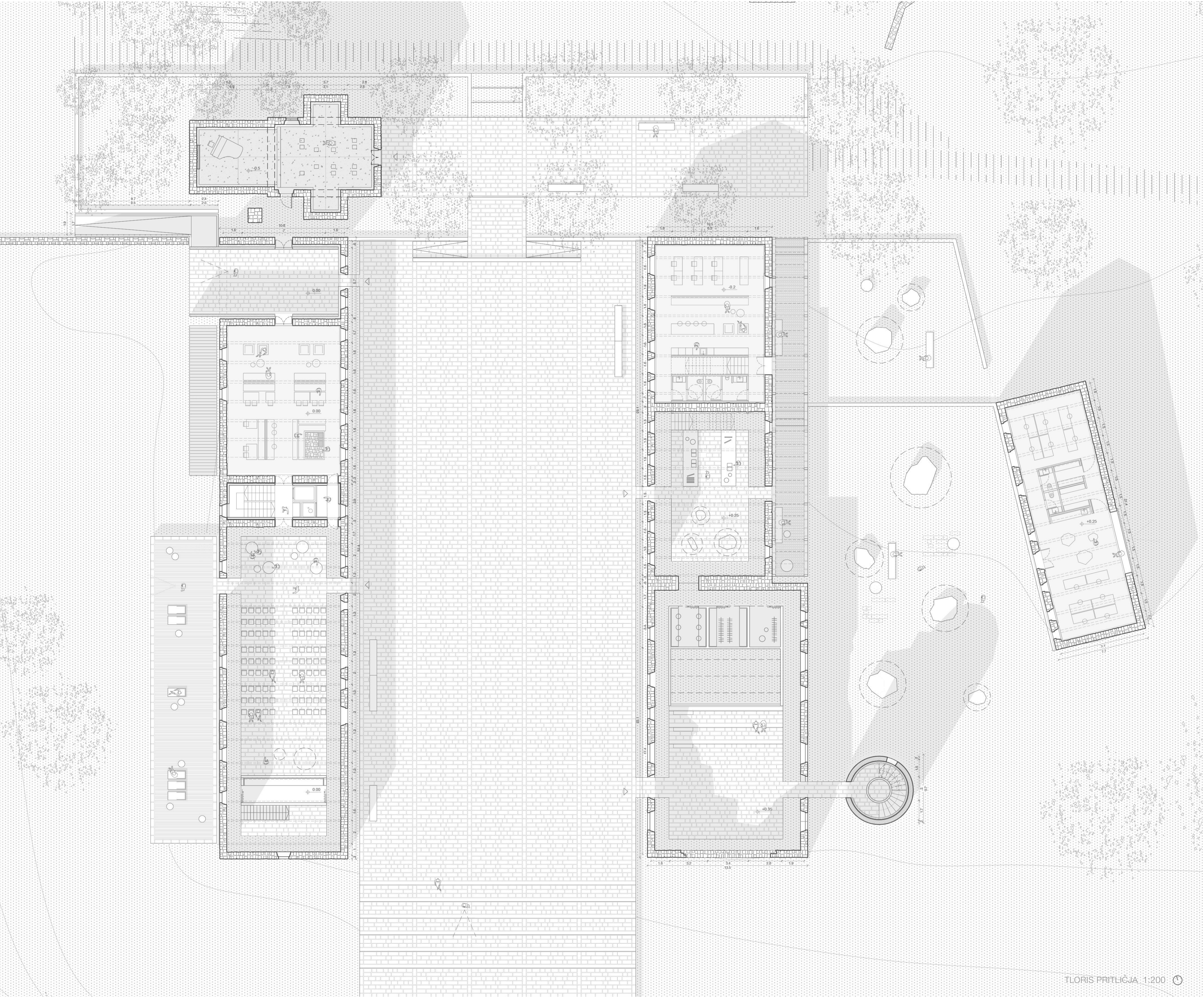
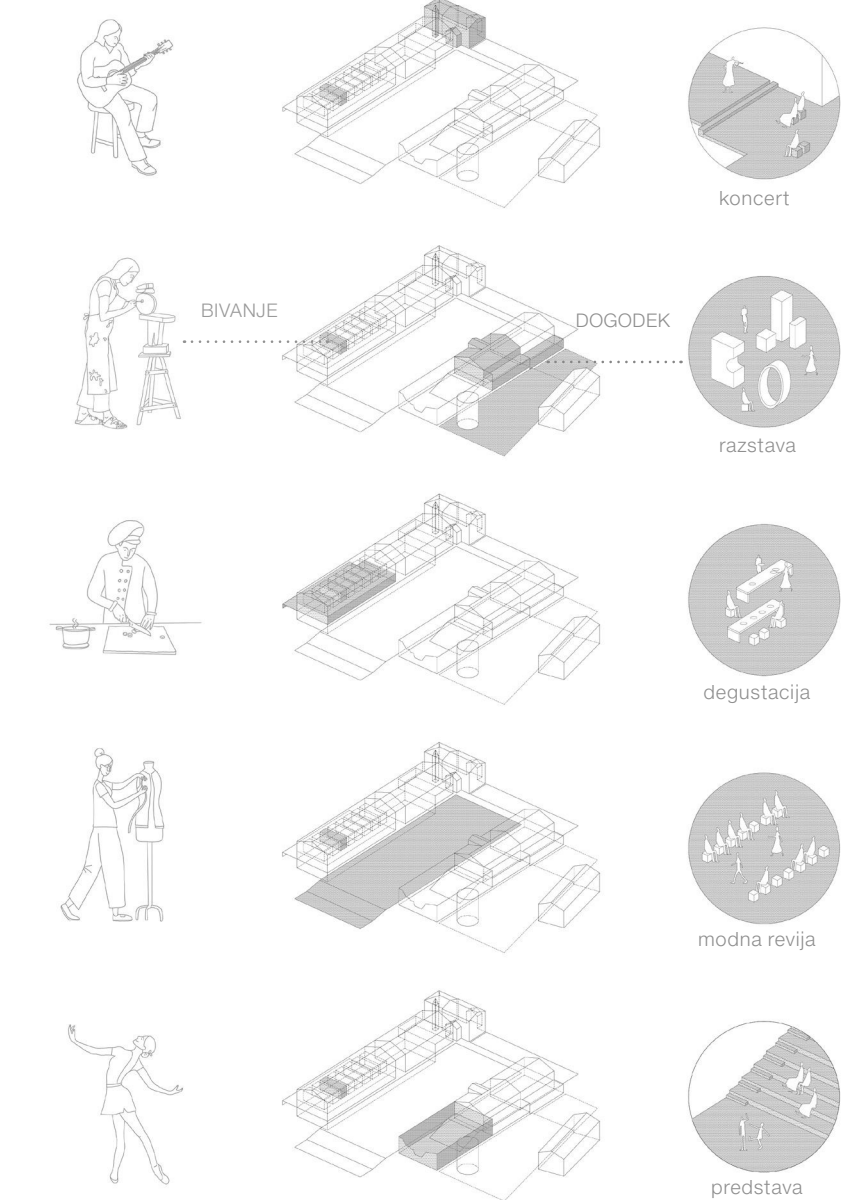
POLETJE

1 nastanitve z restavracijo	2 prostori za lokalno skupnost	3 delavnice
4 mala dvorana	5 avla	6 galerija
7 zunanji razstavi prostor	8 letna tribuna	9 večnamenska dvorana
10 osrednji prizorišni prostor	11 servis	

Kreativni posamezniki lahko začasno bivalo v nastanitvah, razmišljajo o prostoru in svoja razmišljanja pretvorijo v umetnost. Dogodki, kot so prireditve, delavnice, koncerti, začasne tržnice, razstave ali performansi teh umetnikov, se odvijajo v javnem delu samostana in se vsebinsko navezujejo na prostore, v katerih nastajajo.

Prostor in dogodek sooblikujeta edinstveno atmosfero, ki na udeležence prenese močno sporičnost prostora in omogoči izkušnjo kvalitete zaledja, kot so tišina, narava, tradicija, povezanost in kulturna dediščina. Na ta način udeleženci prostor doživijo, ga razumejo, v njem bolje živijo in ga kot prepoznano vrednost skušajo ohraniti.

TLORIS PRITLIČJA 1:200